

tohoto daňového předpisu jest k její stížnosti zahájen spor u nss, který není dosud skončen. Žal. úřad přes to vyloučil položku tu s odůvodněním »Závisí od rozhodnutí nss-u«. Ježto však podle § 17 zák. o ss stížnost k nss zásadně odkládacího účinku nemá, a v daném případě by jí účinek takový se zřetelem k předpisu § 144 odst. 2. zák. o osobních daních č. 220/1896 ř. z., co se týče zapravení daně předepsané a prostředků k jejímu vydobytí s účinkem ani přiznán býti nemohl, jde v tomto sporném bodu o peněžní plnění obce, zakládající se na vykonatelném právním titulu, které podle ustanovení § 3 odst. 7 zák. č. 77/27 do rozpočtu zařaděno býti muselo. Jestliže tedy žal. úřad příslušnou položku z důvodu jím uvedeného vyloučil, ač mu závazek obce v příčině té byl znám, překročil meze své pravomoci a dopustil se tím nezákonnosti, pro kterou bylo nař. rozhodnutí v této části zrušiti podle § 7 zák. o ss. Jinak musila býti však stížnost z části odmítnuta pro nepřípustnost, z části zamítnuta pro bezdůvodnost.

Č. 9675.

Stavební právo (Čechy): I. Povinnost zříditi při novém domě chodník (§ 92 stav. ř.) postihuje nejen stavebníka, ale — pokud nebyla splněna — i každého, kdo se stane soukromoprávně vlastníkem domu toho.

Řízení správní: II. Je-li strana zastoupena zmocněným advokátem, lze tomuto platně doručiti i taková vyřízení, která mají býti doručena straně do vlastních rukou.

(Nález ze dne 15. února 1932 č. 6484/30.)

Prejudikatura: ad I Boh. A 7017/28.

Věc: Žibřid K. v Ú. proti zemskému úřadu v Praze o zřízení chodníku.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem měst. stavebního úřadu v Ú. z 15. září 1922 bylo Maxu L., architektu v Ú., uděleno stavební povolení ke zřízení obytného domu na rohu ulic S. a B. v Ú., při čemž mu mezi podmínkami tohoto povolení bylo v bodě 16. uloženo, zříditi podél obou uličních front žulový chodník; zároveň mu ke zřízení tohoto chodníku povolena lhůta 5 let. Dalším výměrem ze 14. prosince 1928 vyzval stavební úřad st-le, jako nynějšího vlastníka domu, zřízeného na základě uvedeného stav. konsensu, podle § 96 vl. nař. č. 8/28, aby se zřízením zmíněného chodníku ihned započal a jej do 20. ledna 1929 dokončil. Odvolání, jež z výměru tohoto podal st-l, žal. úřad v cestě instanční zamítl.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss takto:

Bez důvodná je předem námitka, že nař. rozhodnutí resp. řízení jemu předcházející, trpí vadou řízení proto, že příkaz prvé stolice nebyl doručen st-li k vlastním rukám, jak předpisuje vl. nař. č. 8/28, nýbrž jeho právnímu zástupci, a že se správní úřady touto námitkou, již st-l přednesl již ve svých instančních odvoláních, nezabývaly.

Třebas že st-li je dáti za pravdu, že příkaz prvé stolice měl mu býti doručen do vlastních rukou — nikoli ovšem na základě předpisů vl. nař. č. 8/28, jež se na řízení před úřady samosprávnými nevztahuje, nýbrž podle všeobecných zásad, ovládajících každé řízení správní —, bylo přece v daném případě požadavku tomuto vyhověno tím, že příkaz ten byl doručen jeho právnímu zástupci; neboť všeobecné zmocnění advokáta, aby stranu v určité věci zastupoval, zahrnuje v sobě podle §§ 1007 a 1008 o. z. o. i zmocnění přijímati za stranu taková vyřízení, jež jí mají býti doručena do vlastních rukou. Proto také v řízení, kde strana je zastoupena vykázaným advokátem — a že by tomu v daném případě tak nebylo bývalo, st-l netvrdí — je úřad oprávněn i taková rozhodnutí, jež mají býti straně doručena do vlastních rukou, doručiti platně jejímu právnímu zástupci. K tomu pak dlužno ještě dodati, že v daném případě mohlo jíti tím méně o vadu podstatnou, když st-l proti příkazu I. stolice odvolání včas podal. Při této bezdůvodnosti uvedené námitky nelze však spatřovati ani vadu řízení, tím méně ovšem vadu podstatnou, v tom, že žal. úřad na ni výslovně neodpověděl.

Avšak i ve věci samé je stížnost bezdůvodná. Již v nál. Boh. A 7017/28 vyslovil nss názor, že povinnost, zřídití podle § 92 čes. stav. řádu při každém novém domě chodník, lpí na existenci tohoto domu a postihuje — pokud nebyla splněna — již ex lege nejen stavebníka, nýbrž každého, kdo se stane soukromoprávně vlastníkem tohoto domu. Má-li však legální závazek zřídití chodník právní povahu povinnosti připjaté k existenci stavebního objektu, musí mu stejná právní povaha zůstat i tenkrát, byl-li závazek ten formalisován pravoplatným příkazem úředním, třeba se tak stalo ve formě podmínky stav. konsensu, při čemž v daném případě nepadá na váhu zejména i ta okolnost, že pro splnění této »podmínky« byla stavebníku povolena lhůta 5 let, čímž dáno zřejmě najevo, že současně s dohotovením stavby splněna býti nemusí.

Č. 9676.

Stavební právo (Čechy): I. * Soused není legitimován k uplatňování nároku na rozhodnutí, zda průmyslová stavba má být zřízena v poloze izolované, či neisolované (§ 115 odst. 3 stav. řádu pro Čechy). — II. Stav. řád pro Čechy připouští dodatečné povolení staveb, provedených bez předchozího konsensu.

(Nález ze dne 15. února 1932 č. 5118/31.)

Věc: Ervín S. v L. proti zemskému úřadu v Praze o stavební povolení.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Městský stavební úřad v L. udělil výměrem z 18. dubna 1928 Juliu F. stavební povolení ke stavbě kancelářské a skladištní budovy na parcele č. k. . . . a stanovil současně pro tuto budovu stavební čáru. Když odvolání podané st-lem Ervínem S. bylo osk-í v Jablonci n.